

"At være - eller ikke at være, socialdemokrat" - den nye agitationsfilms titel var ikke svær at finde. Det tema er gået igen og igen i de sidste fire års virksomhed.

At det har kunnet nytte noget - at være - derom ligger en fyldig skriftlig beretning, der på en ny måde kæder de politiske og organisatoriske resultater sammen. Jeg skal undlade enhver form for gentagelser.

Vi må aldrig blive tilfredse med vore arbejdsresultater, naturligvis ikke. Alt kan gøres bedre næste gang. Og der er mange områder, hvor problemer trænger sig på - f.eks. når det gælder medlemsudviklingen. Medlemstallet for 1976 blev opgjort til 123.140 på grundlag af indbetalte kontingenter og det var bemærkelsesværdigt ved, at det viste en fremgang efter en længere årrække med tilbagegang. Jeg kan her give kongressen den glædelige meddelelse, at en rundspørge til alle vore foreninger om deres medlemstal pr. 15. juli i år viser, at vi i dag har ca. 10.000 flere medlemmer. Valgene der er fulgt efter katastrofevalget i 1973, har vist nogle tydelige tendenser i bestemte vælgergrupper, som vi har grund til at glæde os over. Især fordi det er tendenser, der er fremtid i. Jeg tænker her på udviklingen i Socialdemokratiets stemmeandele blandt unge og yngre vælgere, blandt funktionærvælgerne og på opslutningen omkring Socialdemokratiet blandt arbejderne.

Socialdemokratiets andel af funktionærernes stemmer har også været stigende i perioden 73-77. Den teknologiske udvikling har medført, at antallet af funktionærer er vokset. Men når vi ser

på sammensætningen af vort vælgerkorps, kan vi notere, at Socialdemokratiet ikke blot har fulgt denne udvikling op, men vi har gjort det bedre endnu. Der er her lagt en linie, der er vigtig at følge i fremtiden.

Arbejderne udgør i dag og har altid udgjort flertallet i vort vælgerkorps. Der er grund til at glæde sig over, at mens de borgerlige partier ved valgene i 73 og i 75 har været på strandhugst blandt arbejderne, så er Socialdemokratiet igen tilbage i positionen som det ubestridt foretrukne parti blandt arbejdervælgerne .

Jeg skal herudfra pege på nogle områder, hvor det er vigtigt, at der i den nærmeste kommende tid gøres en ekstra indsats centralt og ikke mindst ude i vore partiforeninger.

Kvinderne udgør flertallet blandt socialdemokratiske vælgere, nemlig 53 pct. mod mændenes 47. Efter en medlemsundersøgelse vi har foretaget i de seneste måneder omfattende foreninger med ca. 10.000 medlemmer, udgør kvinderne 40 pct. af vore

medlemmer og mændene 60 pct. Selvom kvindeprocenten formentlig er højere i Socialdemokratiet end i noget andet politisk parti, er organisationsprocenten ikke tilfredsstillende.

Hovedbestyrelsen har dog også i konsekvens heraf nedsat et ligestillingsudvalg til at følge ligestillingspolitikken og støtte de mange grupper ude i landet, ca. 50-60 stykker, der arbejder med denne opgave. Det er ikke kun en vigtig opgave for kvinderne - men også for partiet - at vi er åbne overfor nye ideer og løsninger. Og vor centrale agitationsudvalg er da også sat ind på at drive et sagligt agitationsoffensiv igennem, for at få flere kvinder organiseret i vort parti.

Heller ikke når det gælder organiseringen af vore unge vælgere, er de opnåede resultater i overensstemmelse med valgets resultater. Det er livsnødvendigt, at den vækst vi har set i antallet af medlemmer i vore partiforeninger, i højere grad kommer til at afspejle vor styrkede position blandt de unge og yngre vælgere.

Kan vi vinde kvinderne og de unge politisk, må det også kunne lykkes at vinde dem organisatorisk.

Men skal det lykkes, forudsætter det, at vi er åbne og fantasifulde i vore aktionsformer. Vi må hele tiden være opmærksomme på risikoen for at vi stivner i form og arbejdsmetode. Imidlertid mener jeg også, at vi har vist evne og vilje til at bruge nye metoder. Den, der fulgte valgkampen i februar, oplevede hvordan et levende og iderigt parti aktionerer. Det er metoder, som vi ikke kun skal bruge i valgkampe. Vi skal også i det daglige søge ind i alle dele af samfundet, for at vinde tilslutning - også organisatorisk, og vi skal være parat til "lukke op", så der også bliver rigelig plads til nye unge og kvinder.

Medlemsundersøgelsen viser også, at det er lykkedes at få organiseret funktionæren i takt med den stigende politiske tilslutning til Socialdemokratiet, godt og vel endda. Til gengæld bør det være muligt at øge medlemsandelen blandt specielt ufaglærte arbejdere, som stemmemæssigt er partiets mest trofaste vælgergruppe.

Den stabilisering - ja rettere begyndende vækst, der er konstateret i partiforeningernes medlemstal, har navnlig, men ikke udelukkende, vist sig i partiforeninger af mellemstørrelse fra 150 til 500 medlemmer. Spørgsmålet vi må diskutere er, hvordan og i hvilket omfang de mekanismer, der har vist sig gunstige for denne type vælgerforeninger, kan overføres til foreninger med større medlemstal.

I filmens afsluttende replikker siger vi, at vi ikke ved, hvornår der skal være valg igen -

underforstået folketingsvalg. Og det er ubestrideligt. Men inden det sker, har vi et valg vi kender og er forberedt til, kommunevalget i marts 1978.

Der ligger i den øjeblikkelige landspolitiske situation stor tillid til os, og det bør komme os tilgode ved kommunevalget.

Vi har brug for et godt socialdemokratisk kommunevalg til at fastholde linien fra valget i februar.

Helt vitalt for et godt socialdemokratisk valg bliver det, at vi formår at få "vore" sofavælgere frem til stemmeurnerne. Og det gælder ikke mindst blandt de unge vælgere. Den betydeligt lavere stemmedeltagelse op gennem 70'erne end ved folketingsvalgene må vi gøre noget særligt ved.

Hvor vi ved folketingsvalgene har ligge mellem 87 og 89 pct., har stemmeprocenten ved kommunevalget i 1966 været 77 og i 1970 72,6 pct. i 1974 62,9 (i København 48,9 pct.).

En række undersøgelser viser, at det især er de unge vælgere (af begge køn), der undlader at stemme ved kommunevalgene.

Forretningsudvalget har derfor i august fastlagt en kampagneplan for den centrale støtte til den lokale valgindsats, som naturligvis er det helt afgørende.

Den centrale indsats starter her og nu og med det overordnede symbol og tema: Dit valg - din kommune.

Valgforberedelserne har længe været igang centralt og lokalt.

Nu er det tid for at den politiske offensiv sættes igang.

Vi har brug for det næste halve år til at øge interessen for det kommunale valg og ansvarsfølelsen i forhold til at afgive sin stemme. Til disse kommentarer vil jeg gerne føje en varm tak til vore tusinder af aktive landet over, der har ydet en stor og krævende indsats overfor de mange opgaver og begivenheder i kongresperioden.

Sådan er det vist, man plejer at sige - men det skal ikke bare siges, fordi det plejer at være sådan, men fordi den indsats der er ydet, ikke bare har været stor og krævende - den har været imponerende. Det viser resultaterne, de taler deres tydelige sprog.

Fra partikontoret kan vi bidrage og hjælpe på en række områder - det er slidet ude i foreningerne der er det hårde, men det er også det, der giver resultaterne.

Også tak til vore mange venner i arbejderbevægelsens øvrige organisationer, med hvem vi på mange områder har samarbejdet med. Og en speciel tak for den økonomiske bistand vi har fået fra især fagbevægelsen og Kooperationen og som

regnskaberne åbent viser, har været af et betydeligt omfang.

Og til sidst en tak til partikontorets medarbejdere. For et godt samarbejde, sammenhold og kammeratskab. De har taget de mange omstillinger i 1974 med en imponerende forståenhed og lettet hele omlægningen af partikontoret og den centrale virksomhed som betød, at vi blev færre, men i realiteten ikke mindre arbejde bl.a. fordi vi ikke selv vælger begivenheder og opgaver.

Jeg skal hermed indstille hovedbestyrelsens skriftlige beretning og de indeholdte regnskaber til godkendelse.